

Po truputį tapo aišku, kad stambios lašišos priekrantės vandenyse reguliariai nesilaiko ir reiktų jų ieškoti giliau. Bet kur, kokiose vietose ir kokiuose gyliuose – liko paslaptis. Visi bandymai pagauti atokiau nuo kranto nebuvo labai vaisingi, galų gale ir patiems, kai nesijautėme užtikrinti, kad viską darome teisingai, buvo sunku nuosekliai ieškoti lašišų Baltijos plotuose. Nors skaitėme daug literatūros ir stengėmės gaudyti taip, kaip buvo rašoma, gerų rezultatų nebuvo. Po poros sezonų nesėkmių praktiškai nuleidome rankas.

Po tokios patirties nori nenori kilo minčių, kad gal apskritai tos lašišos pas mus nesilaiko ir beprasmiška jų čia ieškoti. Tačiau Švedijos žvejų informacija teigė priešingai – kaip tik visos didžiosios Baltijos lašišos pavasarį turėtų būti prie mūsų krantų, nes čia šiuo metu susiburia

Parašė Gediminas Šaučiuvienas
Šeštadienis, 26 Sausis 2013 11:29

---

didžiausi stintų, strimelių, kitų lašišų mėgstamų smulkių žuvelių tuntai. Galų gale, lenkai toje pačioje Baltijoje lašišas velkiauja, vokiečiai gaudo, rusai, suomiai gaudo... Negi mes kokie išskirtiniai?

Taip gal būtų viskas ir nusikėlę neapibrėžtai ateičiai, jei ne bičiulis Raimondas. Jis užsidegė azartu, susipirko visą įmanomą įrangą ir atkakliai ieškojo lašišų atokiau nuo krantų, o kai nesurado – važiavo konsultacijų pas daugkartinį Rusijos ir Suomijos velkiavimo varžybų čempioną poną Levikiną. Žymaus žvejo kursai nenuėjo veltui ir bičiulis, keletą dienų pažvejojęs su rusų grandu, įgijo nemažai patirties bei žinių, kaip ir kur reikia ieškoti jūroje lašišų. Ir, reikia pasakyti, pradėjo pagauti ir mus išmokė. Tada paaiškėjo ir mūsų klaidos – ką mes darėme iki šiol ne taip ir kodėl nepagavome.

Pirmas dalykas, ko Raimį išmokė rusų grandas – tai, kad laivo greitis dažniausiai nesutampa su gilesniuose vandens sluoksniuose esančios tėkmės greičiu ir tą velkiauojant būtina įvertinti. Jei laivo GPS rodo, kad plauki, sakysim, 3 km/h greičiu, tai visai nereiškia, kad tokiu greičiu plaukia ir tavo masalai. Jei tėkmės greitis sutampa su laivo kryptimi, gali būti, kad masalai visai „nedirba“ ir atvirkščiai – jei srovė plukdo vandenį priešais, tai blizgės gali vibruoti pernelyg intensyviai ir vėlgi – nevilioti žuvų ar net jas gąsdinti.

Kitas dalykas, ką sužinojo kolega (o paskui iš jo ir mes) – kad svarbiausia, velkiauojant jūroje, yra vandens temperatūra ir smulkių žuvelių būrių paieška. Ten, kur vanduo šiltesnis – ten laikosi ir smulkmė. Ir, aišku, ją medžiojančios lašišos. Todėl visada jų reikia ieškoti netoli didelių upių įtekėjimų. Tiesą pasakius, ir seniau mes bandydavome ieškoti smulkių žuvelių ir apie juos suktis, bet gal tada nepataikėme gylių ar masalų, kad nieko nepagavome.

Menka paslaptis, kad šiltesnį vandenį pavasarį į jūrą prie mūsų krantų per Kuršių marias plukdo Nemunas. Jo vanduo yra ne tik šiltesnis, tačiau ir drumstesnis, todėl jį greičiau įšildo saulės spinduliai. Plaukiant su echolotu, šiame prietaise esantis temperatūros daviklis paprastai parodo šio ir skaidresnio vandens temperatūrų skirtumą, kuris gali siekti net kelis laipsnius. Be to, šiltesniame ir ne tokiame skaidriame vandenyje daugiau įvairių mikroorganizmų, kuriais minta smulkmė, todėl čia yra didesnė juo besimaitinančių įvairių smulkių žuvelių koncentracija, o paskui jas seka ir lašišos.

Tiesa, pastarosios nemėgsta drumsto vandens ir dažniausiai tūno šalia jo – riboje tarp skaidraus ir drumstesnio vandens, iš skaidraus šaltesnio vandens darydamos reidus į drumstą ir atgal. Čia ir tikslingiausia jų ieškoti. Būtent čia, o ne kitur, šaltuoju metu laiku ieškome tauriųjų

žuvų.

Tiesa yra ir tai, kad Nemuno, kaip ir kitų upių, vanduo jūroje atokiau nuo kranto dažniausiai nebūna vientisas – vėjai ir srovės jį išdrasko, susidaro velkautojų žargonu vadinamieji „burbulai“ – kilometro ar net kelių kilometrų drumstesnio ir šiltesnio vandens „gabalai“. Pasak Levikino (ką patvirtina ir mūsų įgyta patirtis), būtent tokie „burbulai“, o ne vientisa vandens masė, labiausiai ir traukia smulkmę bei lašišas. Problemėlė yra tik ta, kad tikrai nėra lengva tokius „burbulus“ aptikti ir didžioji dalis žvejybos laiko sugaištama ne pačiai žvejybai, o tokių šiltesnio vandens plotų paieškai. Pagal spalvą juos dažniausiai sunkiai sekasi atrasti, šiuo atveju pagrindinis orientyras – echoloto temperatūros daviklis bei retesniais atvejais – vandens paukščių, visų pirma žuvėdrų, stebėjimas. Jos taip pat lydi mažų žuvelių tuntus ir padeda greičiau surasti gerą žūklės vietą.

Parašė Gediminas Šaučiuvienas
Šeštadienis, 26 Sausis 2013 11:29

Kai upių vanduo šaltesnis už jūros, galioja iš principo tas pats variantas. Jeigu pavyksta drumstame vandenyje rasti skaidraus vandens „burbulą“ – turi didelius šansus. Tik kaip juos rasti?.. Štai jei galėtum pasitelkti kokį sraigtasparnį...

Seniau darydavome klaidą, kad ieškodavome lašišų prie pat kranto, velkiodami 1-5 km nuo krantų. Tuo tarpu Nemuno vanduo visiškai susimaišo su jūros vandeniu, priklausomai nuo vėjo stiprumo ir krypties, nutolęs apie 10-30 kilometrų. Srovės jį gali nukreipti į vieną ar kitą pusę, tad būtina sekti dreifo ir vėjo kryptį ir modeliuoti situaciją. Pavyzdžiui, paskutinėje žvejyboje pavyko aptikti lašišas maždaug 15-17 kilometrų atstumu nuo kranto, netoli visiems menkių gaudytojams puikiai žinomos „Inkarinės“.

Tokia lašišų paieškos ir gaudymo sistema galioja tik šaltuoju metu laiku, maždaug nuo lapkričio iki balandžio mėnesio, kada netoli Lietuvos krantų paskui neršti migruojančia žuvis ateina ir lašišos. Kadangi lašiša neneršia kasmet, o tik kas dveji ar treji metai, tai tik dalis lašišų rudenį plaukia į upes, o visos likusios aktyviai maitinasi neršti traukiančiomis stintomis ir kita smulkme. Po Naujų metų ir pavasarį jos, kartu su jau grįžusiomis iš upių „kolegėmis“, užkandžiauja giminės pratęsti plaukiančiomis stimelėmis, tobiais, kitomis smulkiomis žuvelėmis.

Vasarą lašišos greičiausiai pasitraukia giliau į jūrą. Vokiečiai ir lenkai tuo metu nevengia nuo kranto atitolti 50 ir daugiau kilometrų ir vilioja jas 30 metrų ir didesnėje gelmėje. Gali būti, kad ir „mūsiškės“ žuvis laikosi giliau. Bet kadangi to dar nepatikrinome ir visi atradimai laukia ateityje, tai geriau kalbėkime apie mūsų jau ištyrinėtą šalto vandens sezoną.

Džiugus dalykas, jog ties mūsų krantais susitelkia tikrai dideli lašišų būriai. Vienu metu dažnai kimba iškart kelios žuvis, tad būna, ką veikti, kai reikia jas paeiliui ištraukti. Šiemet po Naujų metų vieno kolegų ekipažas pasiekė rekordą – iš 10 užmestų spinningų vienu metu lašišos atsakovo net 9 masalus, plaukusius įvairiuose vandens sluoksniuose, tad galite įsivaizduoti, kokia masė lašišų turėjo tuo metu praplaukti pro šalį.

Parašė Gediminas Šaučiuvienas
Šeštadienis, 26 Sausis 2013 11:29

Parašė Gediminas Šaučiuvienas
Šeštadienis, 26 Sausis 2013 11:29

ŽVEJ OK

2013 m. sausis / Nr. 1(10)

» **ŠLAKIŲ ŽŪKLĖ PAMARIO UPĖSE:**
GINTARO ŽAKŠO PAMOKOS - KUR, KADA IR KAIP

» **NAUJOSIOS MĖGĖJŲ
ŽŪKLĖS TAISYKLĖS:**
KAS IŠ TIESŲ KEIČIASI

» **SIORIOJA:**
SALA, KUR KIMBA
DIDŽIAUSIOS MENKĖS
PASAULYJE

» **NAUJA
RUBRIKA
APIE VALTIS:**
PRIPUČIAMA, PLASTIKINĖ,
O GAL ALIUMININĖ?

» **UPĖTAKIŲ
GAUDYMAS:**
MUSELINĖ PRIEŠ SPININGĄ

» **ŽŪKLĖ
AVIŽĖLE:**
ČEMPIONO PATARIMAI

» **REVANŠAS:**
ŽVEJAI VERSLININKAI
KONTRATAKUOJA

» **DVI DIENOS
ANT KURŠIŲ
MARIŲ IR
MINIJOS LEDO**

» **TRYS NEPATIKIMI IR
VIENAS PATIKIMAS
BŪDAS, KAIP
SULAUŽYTI SPININGĄ**

Kaina 7,99 Lt, prenumeratoriams 6,99 Lt

ISSN 2029-9095

Didžiosios Baltijos ties mūsų krantais – mįslė pagaliau įminta

Parašė Gediminas Šaučiuvienas
Šeštadienis, 26 Sausis 2013 11:29
